

Η εν ανάγκη με την ισχύ των όπλων, επιβουλή σε βάρος της εθνικής της ανεξαρτησίας και της εδαφικής της ακεραιότητας, 28/10/1940

Ιωάννα Φωκά-Μεταξά

29 Οκτώβριος 2019

Κοινοποιήθηκε: Δημόσια

Επειδή ακούστηκε, λόγω της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβρίου, από στόματος προσώπων που επηρεάζουν το σύνολο της επικράτειας η αντίληψη ότι η Έλληνας πολέμησαν τον φασισμό και τον ναζισμό οφείλουμε να πούμε ότι κατ, αρχήν πολέμησαν τον εισβολέα και αυτόν που ήταν έτοιμος να αφαιρέσει από την Ελλάδα την εδαφική της ακεραιότητα και την Εθνική της Ανεξαρτησία. Αυτό ως ιστορική πραγματικότητα και γνώση για τους νεότερους που ενδέχεται να νομίσουν ότι αν κάποιος δεν υπάγεται σε αυτές τις κατηγορίες είναι αποδεκτός. Άλλο το Εθνικό έδαφος και άλλο όλες οι εις... ΙΣΜΟΣ καταστάσεις και θεωρίες.

Ο Ι. Μουρέλος

Professor Ioannis Mourellos

School of History and Archaeology

Aristotle University of Thessaloniki,

Γράφει...

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Επειδή τον τελευταίο καιρό ακούγονται και γράφονται (ακόμα και στον Δ) απίστευτα και παντελώς ανακριβή πράγματα από επίσημα (και μη) χείλη σχετικά με το έπος του '40, επιτρέψτε μου να επισημάνω τα εξής:

- 1) Τον Οκτώβριο του 1940, η Ελλάδα έκανε χρήση του νομίμου δικαιώματός της να αποκρούσει, εν ανάγκη με την ισχύ των όπλων, επιβουλή σε βάρος της εθνικής της ανεξαρτησίας και της εδαφικής της ακεραιότητας.
- 2) Ο ελληνο-ιταλικός πόλεμος δεν διαθέτει, ως εκ τούτου, ιδεολογική διάσταση, πλην εκείνης της προάσπισης της εθνικής επικράτειας.

3) Κατά τους πρώτους 13 μήνες του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου (Σεπτέμβριος 1939-Οκτώβριος 1940), παρακολουθώντας έντρομη τις εξελίξεις (ειδικότερα μετά την θεαματική και αναπάντεχη κατάρρευση της Γαλλίας τον Ιούνιο του 1940), η Ελλάδα απέφυγε επιμελώς να προβεί στο στραβοπάτημα εκείνο, το οποίο θα προσέφερε την ευκαιρία σε όσους έτρεφαν βλέψεις εις βάρος της, να της επιτεθούν (π.χ. αποφυγή καταγγελίας της Ιταλίας για τον τορπιλισμό της Έλλης, αν και ήταν από την πρώτη κιόλας στιγμή γνωστή η ταυτότητα του υποβρυχίου). Πρόκειται για επιλογή ανάγκης, κοινή μεταξύ των μικρών και αδύναμων κρατών της περιόδου από το 1936 και μετά (Βέλγιο, Ολλανδία, Γιουγκοσλαβία κλπ).

4) Μετά τον Οκτώβριο του 1940, η Ελλάδα διεξάγει διμερή πόλεμο κατά της Ιταλίας, εκτός πλαισίου του γενικότερου πολέμου, που την ίδια στιγμή εμαίνετο στην Ευρώπη. Απόδειξη αποτελούν οι πλήρεις διπλωματικές σχέσεις, τις οποίες διατηρεί με την Γερμανία έως τον Απρίλιο του 1941. Το ίδιο ισχύει και με την κατηγορηματική άρνηση του Μεταξά, τον Νοέμβριο του 1940, να μεταβεί στο Λονδίνο και να συμμετάσχει σε κοινή συνδιάσκεψη της βρετανικής κυβέρνησης, των Dominions και των εξόριστων συμμαχικών κυβερνήσεων (πολωνικής, νορβηγικής, βελγικής, ολλανδικής) για την περαιτέρω πορεία του πολέμου. Μια τέτοια ενέργεια θα είχε ως άμεση συνέπεια να φορτωθεί η Ελλάδα και με έναν δεύτερο, ελληνο-γερμανικό, πόλεμο, πέραν του άνισου εκείνου, που διεξήγαγε ήδη σε βάρος της Ιταλίας. Επίσης, τον Ιανουάριο του 1941, λίγο προτού πεθάνει, ο Μεταξάς είπε κι ένα δεύτερο όχι, τη φορά εκείνη στους Βρετανούς, που επέμεναν να στείλουν στην Ελλάδα ανεπαρκέστατες δυνάμεις (δεν διέθεταν άλλωστε κάτι περισσότερο) για την εξυπηρέτηση των δικών τους προτεραιοτήτων (ψυχική ανακούφιση της ιδιαίτερα δοκιμασμένης την ίδια εποχή, κοινής γνώμης από τις γερμανικές αεροπορικές επιδρομές κατά των βρετανικών νήσων) κι ενώ τα πάντα προδίκιζαν την πανωλεθρία, που τελικά υπέστη, το βρετανικό εκστρατευτικό σώμα τρεις μήνες αργότερα, επί του ελληνικού εδάφους. Συνεπώς, κυρίαρχο μέλημα του Μεταξά ήταν να φέρει σε πέρας τον πόλεμο κατά της Ιταλίας, δίχως να εμπλακεί στην ευρύτερη πολεμική προσπάθεια των Βρετανών.

5) Οι δυο πόλεμοι συγχωνεύονται μόνο έπειτα από την τριπλή (γερμανική, βουλγαρική, ιταλική) κατοχή της εθνικής επικράτειας κατά τους μήνες Απρίλιο και Μάιο (Μάχη της Κρήτης) του 1941.

6) Το Όχι (σημ. ουδέποτε ειπώθηκε η λέξη, αλλά η φράση "Alors, c'est la guerre") το είπαν **ΚΑΙ** ο Μεταξάς **ΚΑΙ** ο ελληνικός λαός.

7) Από εκεί και πέρα, τί σχέση έχουν οι ανύπαρκτοι ακόμα το 1940-1941 ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, ΕΔΕΣ κλπ, η αντίσταση κατά του κατακτητή, ο φασισμός, ο ναζισμός, ο κομμουνισμός, ο λαϊκισμός, και δεν ξέρω τι άλλο;

Καταβάλεται πανταχόθεν προσπάθεια ασέλγειας σε βάρος της Ιστορίας για πολιτικο-κομματικούς σκοπούς. Επειδή, ως επαγγελματίας ιστορικός καταδικάζω απερίφραστα τέτοιου είδους ενέργειες, από όπου κι αν αυτές προέρχονται (από τα αριστερά, από τα δεξιά, από το υπερπέραν ή από τα έγκατα της γης...) έκρινα πως είχα καθήκον να σας αποστείλω το παρόν μήνυμα.

Χρόνια Πολλά σε όλους (-ες) για τη σημερινή μεγάλη επέτειο,

Ι. Μουρέλος